

dnem 5. října 1935, neboť podle zjištěného stavu věci došla tímto dnem do stanice určení Ú. a tímto dnem byla příjemcem vyplacena (§§ 1 a 10 čl. 63 ž. př. ř.). Že jediné tato skutečnost jest rozhodující pro otázku početí promlčení ve smyslu § 2, písm. a), čl. 107 ž. př. ř., jest zřejmé z ustanovení § 1 čl. 88 a §§ 1 a 6 čl. 89 ž. př. ř., podle nichž se končí ručení železnice z přepravní smlouvy dodáním zboží do stanice určení, označené v nákladním listu, i tehdy, zapsal-li odesílatel do nákladního listu také místo určení, jako tomu bylo v souzeném případě. Co do další přepravy má železnice práva i povinnostn speditéra. Promlčení se tudíž v souzeném případě počalo dnem 6. října 1935, t. j. dnem po dodání zboží, a stavilo se podáním platné reklamace dnem 5. října 1936 do dne 15. října 1936, kdy železnice reklamaci zamítla a vrátila žalobkyni doklady podle čl. 107 § 3 ž. př. ř., kterýmžto dnem se zároveň počalo pokračování promlčení. Poněvadž tímto dnem 15. října 1936 zároveň plynula — hledíc na stavení promlčení — doba jednoho roku (§ 902 obč. zák. a čl. 327 a násl. obch. zák.) a ježto žaloba byla podána až dne 16. října 1936, tedy až po uplynutí jednoho roku, jest žalobní nárok ve smyslu uvedených ustanovení promlčen. Vycházely-li nižší soudy při posouzení otázky, od kterého dne se začalo promlčení, z jiného skutkového základu, nešlo o skutková zjištění, nýbrž o právní posouzení.

Posuzuje-li se věc s vyloženého právního hlediska, bylo již z tohoto důvodu dovolání vyhověti a žalobu zamítnouti. Jen pro úplnost se podotýká, že se rozhodnutí nejvyššího soudu, na něž poukázal odvolací soud pro své právní stanovisko, nehodí na souzený případ, poněvadž se týkají ustanovení ž. př. ř. č. 203/1921 Sb. z. a n., který ani co do otázky reklamace, ani co do otázky promlčení a odpovědnosti železnice neobsahoval takových ustanovení jako železniční přepravní řád č. 144/1928 Sb. z. a n. v uvedených předpisech, kterých tu bylo použití.

Čís. 17275.

Pozůstalostní nemovitosti, které jsou stíženy svěrenským náhradnictvím, a nemovitosti náležející sice povolnému dědici, avšak zatížené omezením jeho vlastnického práva zákazem zcizení ve prospěch svěrenského náhradníka, nemohou býti zástavou pro zajištění substitučních nároků týkajících se pozůstalostních movitostí a příslušenství pozůstalostních nemovitostí.

Svěrenský náhradník je účastníkem řízení o projednání pozůstalostního jmění stíženého svěrenským náhradnictvím a je proto oprávněn k rekursu proti rozhodnutí pozůstalostního soudu, že se pohledávka proti zůstaviteli přihlášená do jeho pozůstalosti zařazuje do pasiv pozůstalosti; není však oprávněn k rekursu proti rozhodnutím pozůstalostního soudu, že se část jmění zařazuje do **a k t i v** pozůstalosti.

(Rozh. ze dne 23. listopadu 1938, R I 1316/38.)

Pozůstalostní soud v řízení o pozůstalosti po Boženě Š. odevzdal 1. veškeré movité i nemovité pozůstalostní jmění s všemi právy a užitky do vlastnictví pozůstalého manžela Václava Š. s tím, že toto pozůstalostní jmění připadne po jeho smrti Věře Š. jako substituční dědičce ve smyslu ustanovení dědické smlouvy a testamentu a že její nárok co do svršků a jiných hmotných věcí movitých, jakož i co do příslušenství pozůstalostních nemovitostí bude do výše 42.000 Kč zajištěn společným právem zástavním na celých nemovitostech, zapsaných ve vložkách 37 a 204 pozemkové knihy a č. 78 a 92 pozemkové knihy V., a to, co se týká neoddělené ideální poloviny uvedených nemovitostí, patřící do pozůstalosti bez újmy práv jmenované poddědičky, 2. zařadil do pozůstalostních dluhů částku 5.000 Kč jako pohledávku Marie Š. ze zápůjčky, a 3. zařadil do aktiv pozůstalosti i neoddělenou polovici pozemku č. kat. 397/1 role ve V. Rekursní soud k rekursu Věry Š. zrušil napadené usnesení, pokud jím bylo provedeno zajištění movitých věcí, které jsou příslušenstvím pozůstalostních nemovitostí, zřízením zástavního práva na celé nemovitosti shora uvedené a vrátil věc soudu první stolice k dalšímu jednání a rozhodnutí, její rekurs co do části 2. napadeného usnesení odmítl, a co do 3. rekursu nevyhověl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu Václava Š., kdežto dovolacímu rekursu Věry Š. částečně vyhověl a napadené usnesení, pokud její rekurs brojící proti zařazení pohledávky Marie Š. v částce 5.000 Kč do dluhů pozůstalostních odmítl, zrušil a vrátil věc rekursnímu soudu, aby o jejím rekursu znovu rozhodl, jinak jejímu dovolacímu rekursu nevyhověl.

Důvody:

K dovolacímu rekursu Václava Š. Dovolací stěžovatel brojí proti tomu, že rekursní soud nepokládá za dostatečnou jistotu danou ve smyslu § 158 nesp. pat. ve formě zástavního práva do výše 42.000 Kč jednak na nemovitostech patřících do vzpomenuté pozůstalosti, jednak na nemovitostech patřících dovolacímu stěžovateli.

Dovolací soud souhlasí v té příčině s názorem rekursního soudu, neboť nemovitosti patřící do pozůstalosti, o niž jde, jsou zatíženy fideikomisární substitucí ve prospěch Věry S. a nemohou proto býti zástavou pro zajištění jejích substitučních nároků, týkajících se pozůstalostních movitostí a příslušenství k pozůstalostním nemovitostem, nemovitosti pak, které náleží dovolacímu stěžovateli, pokud jsou zatíženy omezením jeho práva vlastnického zákazem zcizení, nehodí se rovněž za jistotu, neboť Věra S. tvrdí, že toto omezení vlastnického práva je v souvislosti s fideikomisární substitucí, a tuto spornou otázku nelze řešiti v pozůstalostním řízení, jak vyslovil nejvyšší soud v rozhodnutí č. 16625 Sb. n. s. Za toho stavu nelze proto ani tyto nemovitosti pokládati prozatím za vhodnou zástavu pro dotčené nároky Věry S.

K dovolacímu rekursu Věry S. První soud zařadil do pozůstalostních pasiv též pohledávku Marie Š. v částce 5.000 Kč, kterou pozůstalý manžel Václav Š. jako dědic uznal. Proti tomuto zařazení

podala Věra S. rekurs, tvrdíc, že jde nejvýše o soukromou zápůjčku danou Václavu Š., která nebyla řádně doložena. Rekurní soud odmítl v té příčině rekurs, odůvodniv to tím, že stěžovatelka není dědičkou a že není proto účastnicí tohoto pozůstalostního řízení a není tudíž oprávněna činit námitky proti zařazení shora uvedené částky do pasiv pozůstalosti. Věra S. není sice v tomto pozůstalostním řízení dědičkou, ale že je v něm jako fideikomisární substotutka účastnicí, o tom nelze pochybovatí hledíc na ustanovení §§ 95, odst. 2, a 150 nesp. pat. a § 6 zák. č. 100/1931 Sb. z. a n. Má přece zájem na tom, aby pozůstalostní inventář, jehož součástí jsou také pozůstalostní dluhy, byl řádně sepsán. Byl proto její rekurs v té příčině neprávem odmítnut a rekursní soud musí o něm věcně rozhodnouti.

V ostatním však dovolací rekurs není oprávněn.

První soud zařadil do aktiv pozůstalosti též ideální polovinu role č. p. 397/1 v V. L. Dovolací stěžovatelka vytýká jako zmatečnost podle § 41, odst., písm. g), zák. č. 100/1931 Sb. z. a n., že nebyla o tom slyšena. Tato okolnost však nedotkla se nijak jejích zájmů, když ona ideální část uvedeného pozemku do jmění pozůstalostního pojata byla. V té příčině je její rekurs a dovolací rekurs pouhou svévolí.

Čís. 17276.

Odpovědnost za škody způsobené provozem motorového vozidla (zák. č. 162/1908 ř. z.).

Za účinnosti zák. č. 198/1932 Sb. z. a n. jest ve vztahu k tomu, kdo se domáhá nároku na náhradu škody podle ustanovení uvedeného automobilového zákona č. 162/1908 ř. z., pokládati za provozovatel (§ 1, odst. 3, autom. zák.) majitele koncese k dopravě osob a nákladů motorovým vozidlem, třebas přenechal koncesované motorové vozidlo k provozování dopravy na svou koncesní listinu jiné osobě. Tato osoba je solidárně odpovědná za škodu vzniklou provozem motorového vozidla jako spoluprovozovatelka dopravy.

(Rozh. ze dne 23. listopadu 1938, Rv I 2286/37.)

Srov. rozh. č. 10645 Sb. n. s.

Žalobě, kterou se žalobce domáhal na žalovaných »L. dopravě«, společnosti s ručením omezeným v P., Františku P. a Rudolfu H., šoferu, náhrady škody, vyhověly soudy všech tří stolic, nejvyšší soud z těchto

důvodů:

Neprávem napadá dovolatelka »L. autodoprava« odvolací rozsudek dovolacím důvodem podle § 503, č. 4 c. ř. s., vytýkajíc, že otázka jejího pasivního oprávnění ve sporu, na kterou oba nižší soudy odpověděly kladně, byla po právní stránce nesprávně posouzena.